

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2018. F. 261/7.**
(2018.V. 269.)

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy eljárás alá vont ügyvéd 2 (kettő) rendbeli szándékos, ebből 1 (egy) rendbeli folytatólagosan megvalósított fegyelmi vétséget követett el, ezért *150.000 Ft (azaz Egyszázötven-ezer Forint) pénzbírság* fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 80.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara 10900011-00000007-20950113 számú bankszámlájára, az ügyszámra való hivatkozással.

Indokolás:

A Fegyelmi Tanács a lefolytatott bizonyítás, valamint a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiakat állapította meg.

A bejelentés:

A jelen ügyben bejelentő fordult panasszal a Budapesti Ügyvédi Kamarához, kifogásolva az eljárás alá vont ügyvéd ingatlan adásvételi ügylettel kapcsolatos ügyvédi mulasztását.

A lefolytatott vizsgálati eljárás eredményeképpen készült összefoglaló jelentés alapján a fegyelmi jogkör gyakorlója a fegyelmi eljárást elrendelte.

A tényállás:

A panaszos és férje 2016. június 16. napján megbízást adott az eljárás alá vont ügyvédnek, hogy a [...] szám alatti ingatlanra vonatkozó adásvételi szerződést készítse el. A megbízás kiterjedt az ingatlanra bejegyzett önkormányzati jelzálogjog töröltetésére, valamint a panaszos férje haszonélvezeti jogának bejegyzésére. A jelzálogjog törléséhez szükséges iratok átadásra kerültek az eljárás alá vont ügyvéd részére, valamint a haszonélvezeti jog alapításához szükséges okirat is aláírásra került. Az eljárás alá vont ügyvéd az önkormányzati teher törlésére vonatkozó kérelmet az ingatlan-nyilvántartásba nem nyújtotta be. A haszonélvezeti jog alapítására vonatkozó ingatlan-nyilvántartási kérelemhez az eljárás alá vont ügyvéd nem csatolta a NAV B400 jelű kitöltött formanyomtatványt.

A Földhivatali Osztály 2018. március 13. napján kelt végzésében hiánypótlási felhívást adott ki eljárás alá vont ügyvéd részére, melyet a címzett 2018. március 22. napján átvett, azonban a hiányt nem pótolta, ezért a Földhivatal az eljárást megszüntette.

Az eljárás alá vont védekezése:

A fegyelmi főmegbízott 2018. augusztus 21. napján felhívta az eljárás alá vont ügyvédet, hogy a panaszra részletes észrevételét tartalmazó igazoló nyilatkozatát és bizonyítékait, valamint az ügyben keletkezett releváns iratait 8 napon belül csatolja be. Az eljárás alá vont ügyvéd a Kamara felhívását 2018. augusztus 31. napján átvette, azonban az ügyre vonatkozó iratait nem csatolta be.

A fegyelmi eljárás elrendelését követően az eljárás alá vont ügyvéd felvette a kapcsolatot a panaszossal és a jelzalogjog törlését valamint a haszonélvezeti jog bejegyzését új eljárásban, soron kívül kérelmezte a Földhivatalnál. A tárgyi ingatlan tulajdoni lapján mindkét kérelem 2019. február 12. napján széljegyre került, döntés az ügyekben még nem született.

A fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd megjelent, míg a panaszos szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg. Az eljárás alá vont ügyvéd elismerte a fegyelmi felelősségét mind az iratszatolási kötelezettség elmulasztása, mind az adásvételiügylettel kapcsolatos mulasztások (jelzalogjog-törlés, haszonélvezeti jog bejegyzés) tekintetében. Bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

Végindítvány:

A fegyelmi biztos a végindítványában fenntartotta az összefoglaló jelentésben foglaltakat. Az összefoglaló jelentésben leírtakkal egyezően 2 rb. szándékos – 1 esetben folytatólagosan megvalósított – fegyelmi vétség elkövetését róta az eljárás alá vont ügyvéd terhére, hivatkozott az Üttv. 1. § (3) bekezdésére, 28. § (3) bekezdésére, továbbá a 8/1999. (III.22.) MÜK Szabályzat (régi Etikai Szabályzat) 14/2. pontjára, mint az eljárás alá vont ügyvéd által megsértett normákra. Pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabására tett indítványt.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvénynek (Üttv.) a fegyelmi felelősség megítélése alapjául szolgáló anyagi jogi rendelkezései 2018. január 1. napján léptek hatályba. A jelen fegyelmi eljárás folyamatban léte alatt, 2018. december 22-én hatályba lépett, a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 1.4. pontja értelmében a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni.

A FESZ 42.2. pontja alapján pedig e szabályzat rendelkezéseit a 2019. január 1-jét követően megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni.

A jelen ügyben kifogásolt ügyvédi magatartásra (mulasztásra) 2018. január 1. napját megelőzően került sor, azonban a mulasztás a mai napig is fennáll, hiszen a fegyelmi határozat meghozatalának időpontjában sem történt meg a szóban forgó földhivatali bejegyzés és törlés, így az anyagi jogi normák tekintetében már az Üttv. rendelkezéseit kell alkalmazni, míg 2019. január 1-jét követően az eljárás lefolytatására az Üttv. és a FESZ eljárásjogi rendelkezései az irányadóak.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az Üttv. 28. § (3) bekezdése szerint a felek eltérő rendelkezése hiányában a megbízási szerződés alapján a megbízott jogosult és kötelezett minden olyan cselekmény elvégzésére, amely a rábízott ügy szabályszerű ellátásával jár, továbbá a megbízót megillető pénznek vagy dolognak és az eljárási költségeknek az átvételére is.

Az Üttv. 107. § a) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott köteleességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

A régi Etikai Szabályzat 14/2. pontja szerint az ügyvéd kamarai adatszolgáltatási kötelezettségét, az adatokban beállt változások bejelentésének kötelezettségét teljesítse, és tegyen eleget a kamara eseti felhívásainak. Fegyelmi vizsgálati ügyben a kamara felhívására köteles az ügyvédi iratait becsatolni.

Az új Etikai Szabályzat (6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat) 12.3. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója – függetlenül attól, hogy tesz-e nyilatkozatot – az ügyvédi kamara és szervei részére az ellene indult panasz-, illetve fegyelmi ügyben felhívásra az ügygel összefüggő iratokat – kamarai jogtanácsos, illetve jogi előadó esetében azon iratokat, amelyek felett rendelkezni jogosult – köteles becsatolni.

A jelen ügyben nem volt vitás, hogy az eljárás alá vont ügyvéd egy városi ingatlan adásvételével kapcsolatos ügyben kapott megbízást a panaszostól és férjétől. A megbízás kiterjedt az ingatlan tulajdoni lapján lévő önkormányzati teher töröltetésére és a panaszos férje javára holtig tartó haszonélvezeti jog bejegyzésére.

Az eljárás alá vont ügyvéd az adásvételi szerződést elkészítette, mely alapján a panaszos tulajdonjoga bejegyzést nyert, azonban az eljárás alá vont ügyvéd elmulasztotta benyújtani az önkormányzati jelzálogjog törlésére vonatkozó kérelmet, annak ellenére, hogy a szükséges törlési engedély a részére átadásra került. Az eljárás alá vont ügyvéd a haszonélvezeti jog bejegyzését kérelmezte ugyan az illetékes földhivatalnál, azonban kérelméhez a kötelezően csatolandó NAV-adatlapot nem mellékelte, így hiánypótlási felhívást kapott a földhivaltaltól, mely hiánypótlási felhívást nem teljesített, így kérelmét elutasították.

Tényként állapítható meg, hogy két és fél évvel a megbízást követően sem történt még meg a jelzálogjog törlése és a haszonélvezeti jog bejegyzése, amely elfogadhatatlan hanyagság egy ügyvéd részéről.

Az eljárás alá vont ügyvéd elismerte felelősségét a tárgyaláson, láthatóan megbánó magatartást tanúsított, továbbá igazolta, hogy az ügyfelekkel a kapcsolatot a fegyelmi eljárás hatására felvette és az ügyben a kérelmeket – saját költségén – ismételten benyújtotta. Mindez azonban nem teszi meg nem törtéنتté az igen súlyos mulasztásokat, melyek miatt a panaszos kénytelen volt a Budapesti Ügyvédi Kamarához fordulni.

A panaszos joggal várta el saját ügyvédjétől, hogy az ügye megfelelő határidőn belül, megfelelő szakmai színvonalon elintézésre kerüljön. Semmilyen körülmények között nem fordulhat elő az, hogy egy ügyfélnek két és fél évet kell várnia arra, hogy két – viszonylag egyszerű – feladatot elvégezzen az ügyvédje. Az ilyen és ehhez hasonló mulasztások miatt a panaszosok bizalma teljes joggal rendül meg az ügyvédjükben és ez a bizalomvesztés gyakran kihatással van az egész ügyvédi kar megítélésére is.

A fentiek alapján tehát a Fegyelmi Tanács a rendelkezésére álló iratokból és a panaszos – eljárás alá vont ügyvéd által meg nem cáfolt – írásbeli nyilatkozataiból aggálytalanul állapította meg a tényállást.

A jelen ügyben tehát az eljárás alá vont ügyvéd azzal a mulasztásával, hogy a már hivatkozott jelzálogjog törlési engedélyt nem nyújtotta be a földhivatalba, valamint, hogy a haszonélvezeti jog bejegyzésének ügyében kapott hiánypótlási felhívást nem teljesítette, megsértette a fentebb hivatkozott Üttv. 1. § (3) bekezdését és 28. § (3) bekezdését és ezzel 1 rendbeli szándékos, folytatólagosan megvalósított fegyelmi vétséget követett el.

A folytatólagosság körében a Fegyelmi Tanács rámutat arra, hogy ha egy ügyvéd egy megbízással összefüggésben több fegyelmi vétséget követ el, úgy azt a fegyelmi gyakorlat a folytatólagosság körébe vonja és így bírálja el.

Az iratcsatolási kötelezettség elmulasztása tekintetében megjegyzi a Fegyelmi Tanács, hogy az iratcsatolásnak a fegyelmi főmegbízott felhívásától számított 8 napon belül, de legkésőbb az előzetes vizsgálati eljárás befejezéséig (fegyelmi eljárás elrendeléséig) van helye. Mivel az eljárás alá vont ügyvéd ezen felhívásnak nem tett eleget, így megsértette az Etikai Szabályzat már hivatkozott rendelkezését és ezzel további 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint e körben az eljárás alá vont ügyvéd az új Etikai Szabályzat (6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat) 12.3. pontját – és nem a fegyelmi biztos által felhívott régi Etikai Szabályzat 14/2. pontját – sértette meg, ugyanis a fegyelmi főmegbízott felhívásakor (2018. augusztus 21.) már hatályban volt az új Etikai Szabályzat, így az iratcsatolási kötelezettség elmulasztása tekintetében a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint már az új szabály az irányadó.

A fent leírt szabályszegések szándékosan elkövetettnek minősülnek, tekintettel arra, hogy az ügyvédeknek tisztában kell lenniük a törvényben és az Etikai Szabályzatban leírt kötelezettségekkel, melyek fentiekben leírtak szerinti megszegése szándékos elkövetésnek minősül még akkor is, ha az adott esetben nyilvánvalóan nem egyenes szándék vezette az eljárás alá vont ügyvédet, azonban az eshetőleges szándék az ügy összes körülményei alapján megállapítható.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során az Üttv. 108. § b) pontjában írt pénzbírság fegyelmi büntetést alkalmazta, annak mértékét a kiszabható pénzbírság összegének alsó harmadában határozta meg, azzal, hogy – az eljárás alá vont ügyvédre kedvezőbb – elkövetéskori szabályozást vette figyelembe. A Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy az elkövetéskor hatályos szabályozás a pénzbírság maximális összegét 600.000 Ft-ban állapította meg, szemben a jelenleg a hatályos szabályozással, mely már 1.000.000 Ft-ban határozza meg a kiszabható pénzbírság maximumát, így ezek alapján az eljárás alá vont ügyvéd számára kedvezőbb szabályok alkalmazásának volt helye, függetlenül attól, hogy a cselekmények ún. mulasztásos cselekmények.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az ilyen mulasztásos cselekmények esetén is alkalmazni kell azt az alapelvet, hogy az eljárás alá vont ügyvédre kedvezőbb szabályozást kell figyelembe venni, mely a jelen esetben a cselekmény (mulasztás) kezdetekor hatályban volt szabályozás.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékelte azt a tényt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd kifejezetten hanyag módon járt el, a panaszos felhívása ellenére és az előzetes vizsgálati eljárás megindítása ellenére sem intézte el a rá bízott ügyet és mindössze a fegyelmi tárgyalás előtt néhány nappal adta be ismételten a kérelmeket a földhivatalba. A Fegyelmi Tanács súlyosító körülményként értékelte azt is, hogy két jogerős fegyelmi elmarasztalása volt már az eljárás alá vont ügyvédnek és mivel a jelen ügyben szankcionált mulasztás folyamatos cselekmény, így az a korábbi jogerős elmarasztalások után is fennállt, tehát az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletét ezen okból súlyosító körülményként kellett értékelni.

Súlyosító körülmény továbbá, hogy ingatlan adásvételi ügylettel összefüggésben került sor a szabályszegésre, mely szabályszegés veszélyezteti azt a privilégiumot, hogy ilyen ügyletekben ügyvédi (közjegyzői) közreműködés jogszabály rendelkezése alapján kötelező. A Fegyelmi Tanács súlyosító körülményként értékelte a rendbeliséget (kétrendbeli elkövetés) és a folytatólagosságot.

Enyhítő körülményként értékelte a Fegyelmi Tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéd elismerte a felelősségét, továbbá azt is, hogy intézkedett a panaszban foglalt ügyek megoldása érdekében, a fegyelmi eljárás folyamatban léte alatt ismételten benyújtotta a szükséges kérelmeket a földhivatalba. Enyhítő körülmény az is, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 3 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint – a fegyelmi biztos indítványával egyezően – a pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabása elégséges, de egyben szükséges is a büntetés kiszabási célok elérése érdekében, továbbá ez a fegyelmi büntetés tekinthető az elkövetett fegyelmi vétségek tárgyi súlyával arányban állónak. A pénzbírság mértékének meghatározásakor a Fegyelmi Tanács figyelemmel volt arra is, hogy a fegyelmi eljárás elérte a célját, az eljárás alá vont ügyvéd elismerte a felelősségét, belátta, hogy hibázott, egyúttal saját költségén intézkedett a szükséges kérelmek ismételt benyújtásáról.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége megállapításra került, így a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

A Fegyelmi Tanács végezetül rögzíti, hogy a jogszabály-változás következtében a jelen fegyelmi eljárás folyamatban léte alatt a fegyelmi megbízott elnevezése *fegyelmi biztosra*, míg a panaszos elnevezése *bejelentőre* változott, így ahol a jelen határozat fegyelmi megbízottat említ, azon a fegyelmi biztost, ahol pedig panaszost említ, azon a bejelentőt is érteni kell.

A Fegyelmi Tanács határozata elleni fellebbezési jog az Üttv. 135. §-án alapszik.

A Fegyelmi Tanács határozata 2019. március 22. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa – 2018. F. 261.)